

Midnattsropet

Traktatnummer 1978

Maranata • Du vår Herre kom!

VI SÖKTE-OCH FANN!

Ur innehållet: DET FINNS EN FRAMTID - GUD HÖRDE
MITT NÖDROP - STORFAMILJEN - DÖPT TILL
KRISTUS - VAD SKER EFTER DÖDEN
URKRISTEN KOMMUNISM

DIN OCH MIN VERKLIGHET

Av ULLA NÄSHOLM

— Om vi hejdar oss en aning kanske vi vinner några år! Det är framtidsforskarnas mörka rapport om din och min verklighet. Och vi måste tro dem. Men du måste få veta att just för den här tiden har himmelens Gud en räddningsplan beredd. En väg till frälsning genom tron på Jesus Kristus.

"att hon personligen nog gärna ville, att vi tog dödens sked i vacker hand och åt en avskedsmiddag och var borta..."

Så kan man alltså teckna människans hopplöshet. Orden sägs av piloten på rymdskeppet Aniara. På väg mot en annan planet för att komma ifrån den förstörda jorden, kom skeppet ur kurs och fortsatte. Rakt fram emot ingenting. År efter år efter år.

Många upplever sin tillvaro på det sättet. Precis så meningslöst känns det för många människor. Var är vi på väg någonsans? Färden genom livet är det bara tomhet, illusioner och kyla som det sägs i diktverket? Finns det då inget hopp eller räddning för människan?

I bibeln läser vi om hur den sista tiden kommer att gestalta sig och människan utan Gud ser med fruktan och ångest framåt. Mot kaos och undergång. Eller försöker blunda för verkligheten, bygga ut otryggheten och osäkerheten, omgärda sig med sådant som man tror kan hjälpa. Genom politiska aktiviteter eller liknande försöka väcka människorna, föra dem till insikt om hur allvarligt allting är och försöka göra något konkret åt sin situation.

Men många ger upp. Utan att se något hopp om befrielse eller räddning, driver man med, struntar i hur det går. "Vi har ju ändå ingen framtid", och förstör sig med sprit eller knark för att fly en hård verklighet. Den skaran bara växer och växer, unga människor som inte ser någon ljusning eller någon framtid.

Och vetenskapen? Ja, framtidsforskarna ger en mörk bild av tillvaron och ger inte jorden många år kvar om vi fortsätter som hittills. Om vi hejdar oss en aning kanske vi vinner några år. Inte mer...

Tiden går emot sitt slut. Den människa som Gud hade skapat till sin avbild och för att leva i gemenskap med honom har gjort sitt val. Hon har frihet att välja den Herre hon vill tjäna och resultatet ser vi runt omkring oss.

Hela världen är i den ondes våld, heter det i bibeln och de flesta väljer att tjäna honom. Med oro ser man sedan på utvecklingen i världen, på krig, hungersnöd och jordbävningar. Katastrofer som bara tycks avlösa varandra.

Forts. på sid. 17

DET F Budskap

Politikerna kan locka med ett par kronor mer eller en timme fritid mer att fylla med livsleda. Men ingenting kan dölja att det materialistiska lyckoriket slutar tvärt vid gravens rand eller vid sjuksängen.

Synden, döden och sjukdomen reformerar man inte bort med välfärdspolitik. Men det finns ett hopp för en värld i kaos och det är Jesus Kristus. Använd din korta tid och lär känna Honom!

Av MATS JANSSON

Hur kan en hel mänsklighet finna sig i att vara offer för ett så oerhört BE-DRÄGERI? Man låter kroppen brytas ned av sjukdom och plåga, man fyller själen med meningslös tomhet, larv och dravel, man marscherar fram utan annat livsmål än graven — och man tror att det ska så vara, att detta är livet!

Hur kan man acceptera något så ohyggligt och vedervärdigt som sjukdomens, dödens och syndens tyranni? Hellre än att människan ödmjukar sig och anropar Gud om hjälp och frälsning, så låter hon sig bortföras som ett segerbyte av mörkrets, lögnens och plågans alla demoniska makter. Så fruktansvärt djupt rotad sitter hennes stolthet och upproriskhet mot Gud!

"... Men det var icke nog med att de för vilse i fråga om Guds kunskap, utan än mer: *fastän okunnigheten (om Gud) gör deras liv till en oavlätlig strid, säger de mitt under sitt elände att allt står väl till*... Överallt råder om vart annat blodutgjutelse och dråp, stöld och svek, sedefördärv, trolöshet, osäkerhet, falsk edgång, förförelse av rättrådiga människor, glömska av väl-

FINNS EN FRAMTID till en värld i kaos

gärningar, själers besmittelse, onaturligt umgänge, äktenskaplig oordning, otukt och utsävningar." (Vish. 14)

Och allt detta bottnar i detta enda: OTRO. Man vill förvägra Gud hans plats som Gud — och därmed vänder man upp och med på hela skapelsen, som Gud har lagt under människans vård. Gudomlig ordning (kosmos) blir kaos...

Några kronor mer

Vad vill människan ha i stället för Guds ord? Hon tittar på TV. Hon serveras allt lidande, allt våld och allt elände, som denna fördörelsens värld dignar under — men aldrig hoppet om "nya himlar och en ny jord". Hon anklagar Gud för orättvisorna och nöden i världen — men hör inte Guds uppmaning till henne: "Sälj vad ni äger och ge till de fattiga..." (Luk. 12:33) Hon ställs öga mot öga med alla syndens fasansfulla konsekvenser — men ser sällan sin egen del i det hela och får aldrig ett nådensord om FRÄLSNING. I stället avlöses nyhetsprogrammets skräckscener från en värld i undergång av glättad flabbunderhållning och deckarnas underhållningsvåld, Arma Människa!

Och det evangelium materialismen kan ge henne är: "Ät, drick och var glad, ty i morgon ska du dö!" Det enda politikerna kan locka med är några kronor mer i lönekuvertet, någon timme mer i fritid att fylla med livsleda, ännu några trappsteg uppåt i den svenska standardstegen, ännu ett desperat försök att låtsas som om Sverige inte hörde till den värld, som har börjat gå under i svält och nöd.

Men ingenting kan dölja, att det materialistiska lyckoriket slutar tvärt vid gravens rand eller vid sjuksängen. Synden, döden och sjukdomen reformerar man inte bort med välfärdspolitik, klättar man inte ifrån på karriärstegar och

flabbar man inte bort med TV-underhållning.

Du tänkande människa, du måste vara realist! Det enda hopp den här världen kan ge dig, kan sammanfattas i orden: "Det ordnar sig nog!" Dessutom brukar man ha mage att påstå, att den som satsar sitt liv på ett så diffust och fullständigt ogrundat löfte, handlar "vetenskapligt", "rationellt" och är en "realistiskt" tänkande människa.

Nej, människa, det är inte sanningen! Du har inte kommit till den här världen för att slitas sönder av fördärvmakterna, medan du äter, dricker och flabbar. Du har inte skapats för att dö! Och din Skapare är inte den iskalla Slumpen. Det finns ett EVANGELIUM, ett glatt budskap, för dig i dag!

"Döden har tappat sitt värde!

Udden bröt Jesus utav!

Segern på Golgata gällde

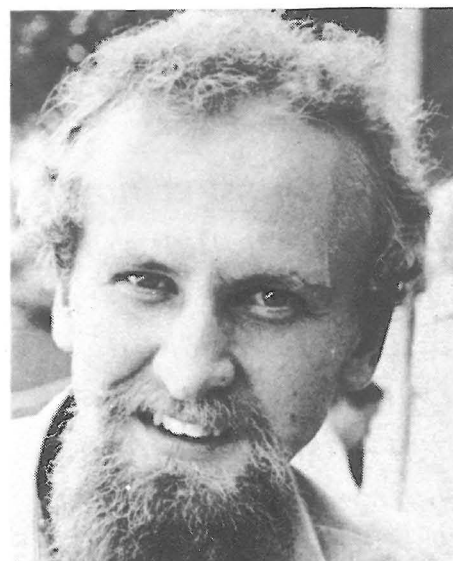
lika för kung och för slav!"

Halleluja! "... och Jesus Guds Söns, blod renar oss från all synd!" (1 Joh. 1:7) "... och genom hans sår blir vi helade!" "... för att vi skulle få frid!" (Jes. 53:5)

Och det är inga lösa hypoteser, inga såpbubblendrämmar! "Kristus med blodet beseglat / allt vad Han lovat har!" Och då håller det! Den grunden håller!

Det är fantastiskt! Tänk, vilket budskap till en värld på väg mot kaos och sammanbrott! Det finns ett hopp! "Jag vet väl vilka tankar jag har för eder, säger HERREN, nämligen fridens tankar och icke ofärdens, till att giva eder en framtid och ett hopp. Och ni skall åkalla mig och gå åstad och bedja till mig, och jag vill höra på eder. Ni skall söka mig, och ni skall också finna mig, om ni frågar efter mig av allt ert hjärta. Ty jag vill låta mig finnas av eder, säger HERREN..." (Jer. 29:11—14)

EN FRAMTID! "Det finns ingen framtid för jorden", säger många vetenskapsmän. Det är alldeles riktigt. Det är

betydligt sannare än "det ordnar sig nog". Det är nämligen också Guds ords, Bibelns klara lära: "Himmel och jord skall förgås" (Matt. 24:35). Och ändå kan vi fullt trosvisst ställa oss upp, ombord på det sjunkande skeppet, och proklamera: En framtid och ett hopp!

"När världens fröjd en ände tar, har vi det bästa vinet kvar.

Halleluja, halleluja, halleluja, vår Gud!"

Gud vill rädda människorna — så många som vill låta sig räddas — innan den här jorden går sin dom till mötes. Han har sin evakueringsplan! Det finns en livbåt, med gott om plats, bort från det sjunkande skeppet! Frågan är bara, vad du har ditt hjärta — i den här världens sjunkande skepp eller hos den Jesus, som vill hämta dig hem?

En sak är säker: du kan inte älska den du inte känner. Du kan inte älska Jesus, om det bara är ett namn för dig, eller en teologisk formel som är nödvändig för att rädda ditt skinn, när det brinner i knutarna. Därför är mitt råd: Lär känna Jesus! Läs hans ord i Bibeln! Lyssna till hans röst! Be till honom! Se honom i kristna människor, i den levande Gudens församling! Fördjupa dig i den frälsning han vann på Golgata kors! Bättre kan du inte använda den korta tid som är kvar...

Arne Imsen:

URKRISTEN KOMMUNISM

"Jag har inget hopp för massan men däremot för den enskilda människan. Därför predikar jag den enskilda människans förvandling. Först när hon är förvandlad är de mentala förutsättningarna skapade

för en gemenskap med djupdimension, inte en gemenskap med gemensamma krav som främsta kännetecken. Jag tror på de heligas gemenskap, vars förnämsta kännemärke är att ge, ge och åter ge."

Frågan om att åstadkomma ett socialistiskt samhälle är egentligen en genuin andlig fråga, som uteslutande kan lösas på andlig väg. Det finns inga maktmedel till förfogande, genom vilka vi kan förverkliga ett sådant samhälle, varken genom vålds- eller icke-vålds-metoder. Hindret sitter nämligen icke i människans miljö och yttre förhållanden. Problemet är människan själv, varför alla förändringar först måste äga rum i människans egen inre värld.

Det lyckligaste som kunde hända vår jord vore att de socialistiska idealen kunde förverkligas. Jag är dock oerhört pessimistisk och har icke något hopp om att det kommer att ske. Jag har nämligen en liten inblick i historien, och även i profetian, den bibliska framställningen av människosläktets gång emot det obevekliga slutet. Eftersom det budskapet har blivit bekräftat med en så oerhörd precision från generation till generation, finns det ingen anledning att misstro det eller ersätta det med någonting annat. Det innebär att jag icke kan ha någon tro på, att samhället kommer att bli mänskligare. Det kommer fastmer att demoniseras. Jag tror således icke på någon utveckling, utan på en degenerering, vars konsekvenser vi kommer att möta i alltmer påtaglig grad.

Jag lider när jag tänker på mänsklighe-

tens situation idag. Det är inte någonting patetiskt i det, utan jag bär detta som en börda dagligen och stundligen. Jag har dock ett titthål in i evigheten, och det är det som inger mig hopp. Jag har inget hopp för massan men däremot för den enskilda människan och därför predikar jag den enskilda människans förvandling. Först när hon har blivit förvandlad, är de mentala förutsättningarna skapade för en gemenskap med djupdimension. Då är det inte längre fråga om en intressegemenskap eller en gemenskap med gemensamma krav som främsta kännetecken. Jag tror på de heligas gemenskap, vars förnämsta kännemärke är att ge, ge och åter ge.

Ett sådant utgivande liv måste självklart manifesteras sig i en beredvillighet att dela med sig av de materiella tillgångarna. Beklagligtvis har detta ideal inte till fullo tillämpats i de kristna församlingarna. De borde ha varit ett föredöme i det här avseendet och ett riktmärke för den värld vi lever i. Man har istället alltför ofta representerat andra intressen och bildat maktblock, som stundtals varit ett direkt hot emot människors frihet. Det borde icke ha varit så.

Massan kommer inte att förändras. Tyvärr tror jag heller inte att kyrkorna kommer att förändras. Korruptionen och

den andliga prostitutionen kommer att drivas allt längre. I horisonten skymtar det babyloniska världsväldet, där kyrka och stat förenats i ett enda maktblock. Resonemanget om statskyrka eller frikyrka är därför egentligen bara ett skenresonemang utan verklighetsunderlag. Alternativen för kyrkornas ställning i Sverige kommer inte att utgöras av statskyrka och frikyrka eller både/och. Händelserna kommer att driva utvecklingen fram till en kyrkostat.

Ibland tycker jag att vi kan vara fruktansvärda egoister. Vi kan tala om nöden i Bangladesh och på andra platser i världen. Om vi menar något med det vi säger, och om det vi tror på representerar något av sanningsvärde och livskraft, så är det väl vår skyldighet, att gent emot medmänniskorna i vår omgivning kanalisera ut den hjälp de behöver. Ibland är jag dock frestad att tro, att den här förkunnelsen, som öppnar våra ögon för nöden i världen, har motsatt verkan än vad den borde ha.

Vi ser missförhållanden och beklagar situationen, för att sedan dra oss tillbaka till våra trygga välordnade förhållanden, i stället för att offra oss. Efter ett tag, då vi möter situationen ännu en gång och vi får en ny inblick i förhållandena, vaknar vårt dåliga samvete en stund men bara för att åter igen sövas ner av många gångar allt för mycken passiviserande sång och musik, som gör det alltför bekvämt för oss. Så blir också det som ursprungligen var tänkt som en hjälp, ett bedövnings- och berusningsmedel, som gör det svårt för oss att handla förnuftigt och kristet.

Bergspredikan

Vi kan läsa vad Jesus har sagt i dessa väsentliga frågor och vi kan också se hur detta förkroppsligades i församlingslivet. Jag har läst Jesu bergspredikan till dess att jag inte orkar mer. Jag tycker nämligen att det han säger är så fruktansvärt och så oerhört. Det fruktansvärda är väl detta att det egentligen inte finns någon kristendom bredvid.

Låt oss då se vad bergspredikan handlar om. Jesus tar där upp t ex en synnerligen

Forts. sid 16

Ett nytt liv

Det finns bara en som kan frälsa dig, och det är den uppståndne och levande Kristus, som sade: "Jag är vägen... ingen kommer till Fadern utom genom mig", Joh. 14: 6.

"Jag", Jesus Kristus. Det finns ingen annan väg. Ingen religion, ingen moral, inga gärningar eller annat kan frälsa oss. Jesus är den ende Frälsaren.

Jesus är VÄGEN, inte vägvisaren. Ingen kommer till Gud utom genom Jesus Kristus. Vägen till Gud går inte genom Moses eller någon av historiens religionsgrundare. Den går ej heller genom någon predikant, präst eller påve. Vill du låta Jesus frälsa dig?

"I ingen annan finnes frälsning; ej heller finnes under himmelen något annat namn, bland människor givet, genom vilket vi kunna bliva frälsta", Apg. 4: 12.

■ ■

Utan födelse kan det inte bli fråga om liv. Det naturliga eller fysiska livet börjar med födelsen. Så är det också med det andliga livet. Du måste därför födas på nytt. Jesus Kristus måste komma in i ditt hjärta. I det ögonblick som det sker blir det eviga livet en verklighet.

Kristendomen är inte en kall och formell tro. Kristendomen är Liv. Det är Guds liv i människans ande. Våra föräldrar gav oss det naturliga livet. Gud ger oss det andliga livet. Det fysiska livet är inte nog. Att födas en gång är att dö två gånger. Att födas två gånger är att dö bara en gång.

Endast genom den andliga födelsen blir Gud vår Far. "Ni har djävulen till er far", sa Jesus till fariséerna. Gud är visserligen allas Skapare men inte allas Far. Det finns inte ett "Guds universella faderskap" ej heller något som kan kallas "mänsklighetens universella broderskap". Vi är inte bröder, förrän vi har blivit födda in i en och samma familj, nämligen Guds familj. Inte förrän då är Gud vår Far.

■ ■ ■

När du blir född på nytt, sker en genomgripande förvandling i ditt liv. Då blir det sant vad aposteln Paulus säger att "om någon lever i gemenskap med Kristus, är han alltså en ny skapelse. Det gamla finns inte mer, något helt nytt har kommit till!" 2 Kor. 5:17. Utan denna förvandling är vårt liv inget verkligt Liv. Jesus Kristus måste komma in i vårt liv och vi i hans liv.

Hans egna ord är dessa: "Den som kommer till mig, honom skall jag sannerligen icke kasta ut", Joh. 6: 37.

STORFAMILJEN den urkristna gemenskapen

Storfamiljen är i högsta grad en del av den kristna församlingens inre liv. Och att den idag är så aktuell hos unga kristna speglar vilken oändlig längtan vi alla bär inom oss bort från vår tids onaturliga och splittrade tillvaro där effektivitetstänkande och materialism bestämmer takten.

Förebilden är Apg. 2. Det är alltså idealt även om vägen dit till vardags ter sig både lång och svår.

Gemenskapen grundar sig på, skall vi se av vittnesbörden, äkta evangeliska erfarenheter: pånyttfödelse, dop, andedop och ett levande hopp om Jesu tillkommelse och en därtill hörande livsstil.

Församlingen är på väg ut ur tiden — på väg ut ur världen — på väg ut ur det avfälliga kyrkosystemet men, vågar vi säga, på väg allt närmare INDIVIDEN. Därför att storfamiljen på ett gudomligt sätt svarar mot den längtan efter kärlek och gemen-

skap som döljer sig i vardagens anonymitet och genom sin enkla form, ger storfamiljen möjlighet att söka upp de behövande.

I en värld där den ena halvan på den andras bekostnad roffar åt sig av råvaror, vatten, luft och energi, känns det befriande att få bryta upp och i Jesu namn gå in under försakelsens villkor. Och när frikyrkligheten i det ena ögonblicket efterlyser en mer rättvis ekonomisk världsordning och i det andra tar emot statliga miljonbelopp till nya lyxkyrkor måste det vara det sjuka samvetet som talar. Men pris ske Gud, vägen är öppen för ALLA till den gemenskap om vilken det hette i begynnelsen: Se hur de älskar varandra. Det är hög tid att vända om. Den sociala rättvisan måste börja i församlingen. Och vår Frälsare och en blödande värld väntar på den omvändelsen.

DISKOTEKET, PUBEN, ÅNGESTEN OCH ORON...

Det gamla är förgånget något nytt har kommit

Läs vittnesbördet om en ung människas väg till ett nytt liv och meningsfull gemenskap, kristen storfamilj.

— Jag blev frälst på ett tältmöte i Småland, berättar Yvonne Berglund.

— Vi var på semester och det var väckelsemöten alldeles intill camping-en.

— Jag hade aldrig sysslat med religion tidigare. Aldrig varit på ett väckelsemöte. Men vad gör man när man får höra sin egen situation beskrivas utav entusiastiska ungdomar, frågar Yvonne på rak stockholmska.

— Allt de sa stämde in på mej. Ångesten, oron som fanns bakom den tuffa fasaden. Och så pekade de på en lösning också. Frälsningen i Jesu namn.

— Jag blev frälst den kvällen och döpte mig i sista mötet i serien. Det blev verkligen en annorlunda semester. Inget mer ölpimplande, inget nattspring. Men det var inte populärt. Mina föräldrar var inte glada över mina "nya intressen" och pappa var jättearg.

— Så blev det Stockholm igen och gänget hemma i Årsta. Jag har blivit frälst, sa jag. Men dom fattade ingenting. Absolut ingenting. Så det var bara att knalla iväg från gänget.

— Hur levde du med gänget då?

— Som alla andra, puben, diskoteket. Vi drack faktiskt väldigt mycket. Började redan i nian.

□ SLOG UPP DN

— Hur kom du just till Maranata?

— Jag kom hem till stan och hade varit med om något fantastiskt. Jag hade blivit frälst, befriad, mött det verkliga livet. Det var läskigt att möta kallfronten och missförstånden. Jag visste ingenting om kristendomen eller kyrkoliv så jag slog upp DN:s annonsidor och började leta under "kyrkor och samfund". Mitt på sidan stod det — MARANATA idag torgmöte. Jag tog gitarren och gick dit. Var med och spelade och sjöng. Fick leva ut. Det var underbart.

Det var ingen som kände mej i gruppen men efter en tid blev jag bjuden ut till Johannelund. Det var på våren 1971. De höll just på att flytta in och undrade om inte jag också ville komma med. Jag bodde då på Ringvägen.

Yvonne flyttade in på Johannelund under våren och var alltså en av de

första som var med i den storfamilj som växte fram där.

□ UTMANING MOT TRÄSKET

Och vi minns Yvonne. Hon var med på allt. Mycket i köket men mest på torget. Sjöng och vittnade i ur och skur. Såld Midnattsropet i gångarna under T-centralen. Och visst var det en utmaning mot träsket. Det fick Yvonne verkligen känna av.

En kväll på väg från jobbet blev hon överfallen på Gamla Brogatan och svårt knivskuren i ansiktet. Ett kusligt tillbud som vittnar om vilka krafter som regerar i en storstad.

— Men jag blev klart förvarnad, säger Yvonne bestämt. Natten innan drömde jag om ett överfall där jag blev misshandlad. Ett klart förebud från himlen!

Det var många ungdomar som mötte utmaningen från ovan denna första tid på Johannelund och Gamla Bro. Yvonne tillhörde de första i en generation som idag sprids i nya grupper över hela landet.

— Vad fick du för erfarenheter med från Johannelund? Berätta något om den tiden?

— Vi upplevde väl de första problemen med storfamiljen. Det var oerhört fostrande fast vi visste väl inte så mycket vad det var... Några orkade aldrig igenom. Vi fick ju mycket kontakter genom torgmötena på Sergels Torg. Människor som behövde hjälp och befrielse i Jesu namn. Många upplevde det också men de drogs tillbaka. Det var strid om själar. Ibland kom dom ut och lade knark i dom där gamla ekarna för att få tillbaka offren till Sergels Torg.

— Hur ser du på gemenskapen i storfamiljen?

— Den kristna storfamiljen är helt naturlig för mej. Lika naturlig som min egen familj. Vi lever ju och fostras med syskon och föräldrar i den vanliga familjen. Det blir lika i den andliga. Och jag är ju född i en storfamilj. Har aldrig provat den kyrkliga gemenskapen. Kanske hade jag inte varit bevarad utan storfamiljen.

Vi lever i en livsfientlig kulturmiljö — så fientlig att den knappast uthärdar några former av liv. Därför har vi inom praktiskt taget alla områden ersatt livet med former och individer med institutioner. Den här livsfientligheten går så långt, att människan utgör ett hot för sig själv. Hon tenderar att slutligen också utrota allt biologiskt liv. Människan bär självdestruktiva krafter i sitt eget väsen som fortgående frigöres etappvis, och utlöser sin förbannelse i människans omedelbara omgivning.

Den här kulturfientliga miljön verkar förblindande och avtrubbande. Människor blir bedövade eller berusade. Tendensen är skakande. Ingen generation före oss har kunnat dokumentera dessa

enormt få som verkligen tar sig tid att lyssna på honom. I Matteus 24 finns ett uttryck vi skall stanna inför. Det heter i vers 8:

— Detta är allenast begynnelsen till födslovåndorna.

Uttrycket *födslovåndorna* är lånat från de skriftlärdes egen tradition. De talade om Messiasvåndorna, alltså de födslovåndor som skulle föregå Messias framträdande.

Det jäste i nationens liv. Zeloter, esseer, sadduceer och fariseer hade bildat partier, och de utgjorde aktiva grupper. En del moderata, andra radikala, en del rika, andra fattiga, en del synnerligen religiösa, andra areligiösa. Riket var ockuperat av romersk krigs-

upprepas. Det är ett försvinnande fåtal som väntar Frälsaren. Man väntar en Frälsare, men inte den Gud har sänt, utan den man själv har frambett. Och man får honom.

Israel ropade: "Ge oss Barabbas lös!" Mänskligheten ropar på samma sätt fortfarande. Och de får sin befriare. Skriften kallar honom Antikrist.

I tiden är det så mycket som appellerar till oss. Vi skulle vilja engagera oss i mission, U-landshjälp. På U-veckan ropar man om utjämning åt alla. Vi skulle vara med och engagera oss överallt. Tänk om vi kunde förbättra åtminstone en liten del av världen! Det finns så mycket som vädjar till vårt samvete och vill ha våra aktiviteter. Men vi vet

Kristus eller Antikrist

fakta med vetenskapliga bevis som vi kan göra idag. Det kan statistiskt bevisas att vi håller på att fördärva jorden och förvandla den till en helvetets förort. På ett eller annat sätt är vi engagerade i detta nedbrytande verk.

Vilken vetenskaplig disciplin som helst förklarar klart och tydligt att vi går med hast mot katastrofen. Det är fakta. Vi lyssnar på vetenskapsmän med intresse och uppskakas av rapporterna som de delger oss för att nästa timme glömma det för några andra impulser eller inspirationer som liksom rycker oss ut ur den obehagliga känslan av att den här katastrofen är så personlig att den angår varje individ.

På väg mot katastrof

Överallt möter man exakt samma bud. De som tycks ha svårast begripa att detta är verkligt, blodigt allvar, det är de som har religionen som en slags billig försäkring. De tror att de med sin religion skall klara sig undan katastrofen. Är vi verkligen medvetna om att vi sitter på samma tåg som rusar mot katastrofen, då kommer vi inte att diskutera vår framtid med avseende på aktier, hus och bilar. Inte heller vår utbildning och familjebildning, även om det är intressanta och värdefulla ting att tänka på. Vet vi att vi är ombord på ett tåg som rusar mot infernot som bibeln ganska tydligt har beskrivit, kommer vi nog att ställa frågan: Vad kommer att *ske efter* katastrofen? I varje fall kommer vi att göra ett försök hitta en väg till frälsning, om vi inte är helt berusade och bedövade.

Det märkliga är att hur många beundrare Jesus än har, så tycks han ha

makt. Några hade förrätt sin nation och etablerat förrådiska allianser med ockupanten. En del i rent simpelt profitsyfte, andra av ideella skäl. Diskussionen böljade fram och tillbaka på torg, vid tempelplats och på gator. Messiasargumentet bollades hit och dit, fram och tillbaka. Man speglade, analyserade och resonerade. Man längtade och hoppades, man inspirerades till aktiviteter i den ena eller andra riktningen.

Medan människans alla aktiviteter frigjordes i olika uppgifter, så hände stora ting i Betlehem. Utanför stämnet, striderna och konflikterna, trädde Gud själv in i mänskligheten. Han kom inte med en miljonarme, han kom genom en kvinna. Han föddes in i vårt liv och vår tillvaro och blev en människa.

De kände inte sin tid

Fariseerna och de skriftlärdade var väl hemmastadda i Skrifterna. De kände de heliga traditionerna och utgjorde ett slags religiöst renhållningsverk i Israel. Men trots allt kan vi konstatera att de var helt utanför det andliga skeendet. De var blinda och ändå var de folkets ledare. De hade heliga skrifter och urkunder som de föreläste ur. Dessutom hade de stadgar som också betraktades som kanoniska eller heliga böcker i nationens liv. Men de kände inte sin tid.

. . .

Hela världen kommer att vara ett Israel i repetition. Om vi lyfter ur grupperna, värdigheterna, digniteterna, så har vi alltsammans. Samma roller, samma mönster. Det är andra människor i rollerna, men det är samma saker som

att det är ingen lösning på våra problem. Det är människans försök att utan Gud frigöra sig ifrån de konsekvenser hennes egen synd har lett till.

Hur förbättra världen?

Vad kan vi göra för att förbättra världen? Vi skall vara ständaktiga intill änden. Och evangelium om riket skall predikas för alla folk. Jesus sa inte: Gå ut i världen och bedriv U-landshjälp. Guds rike skall legitimera sig genom sin egen kraft. Inte därefter om att vi bygger sjukhus och skapar institutioner. Det får komma långt ut i periferin. Guds rike legitimerar sig genom att sjuka blir helade. Onda andar blir utdrivna. Döda blir uppväckta. Så skall evangelium om Guds rike bli predikat för alla folk. Icke som ett socialt alternativ, politiskt, ekonomiskt system eller världsordning, men till befrielse för mänskligheten.

De som har mött Jesus, de som har sett stjärnan och låtit sig ledas av uppenbarelsen kan ge klara informationer. Man får inte svaret om man vänder sig till kyrkorna eller de teologiska fakulteterna. Fackteologerna kan plocka fram skrifterna och säga att så står det där, men sedan är det slut. Vi är inte nöjda med vad som står skrivet. Ordet måste bli *erfarenhet*. förkroppsligat i våra liv, så sanningen om Jesu tillkomelse inte är någonting som rör sig mellan två pärmar bara, utan kan utläsas av vårt liv, vår rörelse, vår aktivitet, vår inriktning, vår entusiasm, vår inspiration, vår tacksägelse, vår lovsång. Herren kommer, och han skall förlösa sin församling!

I maj 1973 blev Kjell Hägerman verklig människa. Han kallar frälsningen så. Ett av de slående intrycken när man talar med Kjell blir att han inte alls använder sig av de vanliga "standard-frälsningsuttrycken". Han menar inte att alla problem löser sej när man möter Jesus. I stället talar han om att frälsningen innebär att man blir hel och verklig så man kan ta itu med problemen utifrån andra grundvärderingar. Konflikterna blir oftast mer intensiva efter frälsningen, menar han.

— Att bli frälst och få människovärde innebär att man måste kämpa sej ur den hospitaliserade och verklighetsfrämmande miljön vi lever i. Vi är helt enkelt inte vana att ta hand om oss själva och våra problem. Allt har överlätit till

när vi kommer in på ämnen som storfamilj, Pilgrimsskolan och mission blir gesterna ännu intensivare.

Det här med storfamilj

— Många ser det här med storfamilj underligt och exklusivt. Ändå är det den naturligaste samlevnadsform som existerar. Det är enbart underligt att folk inte begriper att vi håller på att ta tillbaka förlorad mark just på dessa områden. Mark som förlorats genom industrialisering och urbanisering.

— Däremot tycker jag det är väldigt underligt att samma människor inte reagerar mot det mest livsfientliga som finns: det isolerade förortslivet. Att fösa

sköter den ekonomiska delen i församlingen har han också haft en hel del att göra med Pilgrimsskolan. Och där engagerar han sej med verkligt intresse. Målet är att till varje pris rädda barn från att slukas upp av samhällets maskineri.

— Pilgrimsskolan är historisk och har sin givna plats i centrum för väckelsefolkets intresse. Jag menar att det är ärkehedendom att överlämna sina barn i samhällets skola. Kristna föräldrar borde verkligen ta sitt ansvar och rädda barnen innan det blir för sent. Att man inte gör så är ett utslag av ren och skär egoism. Det är enklare att lämna barnen i samhällets omvårdnad än att ta reda på vad saken egentligen gäller och sedan ingripa.

Den största delen av Kjells tid till-

Kjell Hägerman, evangelist på Gamla Bro:

Att bli frälst är att

experter. Vi lever i små verklighetsfrämmande dockskåp. Bidrag, fackföreningar, experter på alla områden, allt samverkar till att vi som människor blir allt mer isolerade från varandra och från de problem som vi rätteligen själva skulle vara kapabla att ta itu med.

När Kjell och hans fru Margaretha för första gången hamnade på Maranatas väckelsemöte tyckte de allt var förfärligt. Hur kunde man bära sig åt som dessa människor. Be till Gud för full hals. Kjell och hans fru fick bråttom därifrån. Men trots allt så dröjde det inte länge förrän de hamnade på ett väckelsemöte till, och så ett till och så fick de möta Jesus till radikal frälsning och pånyttfödelse.

— Det var väldigt märkligt det som hände, säger Kjell. Jag kunde liksom tänka mej allt utom kristendom. Bara ordet kristen fick mej att associera till dammiga bänkar och långa intetsägande böner. Så jag sysslade med allt annat — utom kristendom. När Jesusrörelsen kom blev jag kanske något skakad, men fortsatte med mina filosofiska studier. Jag sysslade väldigt mycket med olika slags religioner, men utan att någonsin känna riktig mättnad.

— Men när jag blev frälst upptäckte jag att ingenting blev sej likt. Jag blev verkligen FÖDD EN GANG TILL. Helt plötsligt var jag en främling här på jorden. Stod helt främmande inför det mesta. För frälsningen ändrar på hela ens livsstil. Precis allting. Gör den inte det — då tror jag faktiskt inte mycket på den frälsningen.

Han är väldigt intensiv Kjell. Ibland slår han näven i bordet för att liksom poängtera och understryka att det här är allvarliga saker vi rör oss med. Och

ihop tusentals unga barnfamiljer i ett och samma område är något av de mest fruktansvärda som kan ske. Man slår sönder generationsbanden och skapar en främmande och helt onaturlig miljö. Jag ser det som en helt naturlig kallelse att som kristen stå emot sådana här tendenser.

— Vi behöver helt enkelt komma ut ur våra små glashus för att ställa upp och hjälpa varandra på alla områden. Storfamiljen är ett naturligt sköte för att vi ska kunna fostras till sanna gudsmänniskor. I storfamiljens gemenskap får man också tillfälle att lära känna sej själv...

... och så berättar Kjell om hur storfamiljsgemenskapen skapar något äkta hos den enskilde individen:

— Man kan få för sej att man är ganska from och andlig människa. Men efter någon tid upptäcker man hur förfärlig man i själva verket är. Men det kommer inte fram förrän man verkligen får tillfälle att umgås med varandra i vardagen. Jag får helt enkelt kunskap om vem jag själv är genom att spegla mej i min broder.

Kjell talar utifrån egna erfarenheter. Han och Margaretha har bott i storfamilj sedan fyra år tillbaka. Och Kjell kan inte tänka sej någon annan boendeform än denna. Däremot ser han fram emot den dagen då fler av de äldre syskonen också kommer in i de olika storfamiljerna.

— Församlingen ska vara ett ideal-samhälle i samhället. Och nästa steg för oss är absolut att ta vårt ansvar när det gäller de äldre syskonen. Nu har ju Pilgrimsskolan blivit en realitet och det trosssteget måste följas av flera.

Eftersom Kjell är en av dem som

bringar han på maranataförsamlingens evangelisationscenter Gamla Bro i Stockholm. Där ser man honom oftast. Själv tar han tiden på Gamla Bro som en kvalificerad krigsutbildning.

Det är som att vara i krig

— Vi är mitt inne i brinnande krig. Här finns ingen tid för lek, menar Kjell. Herren har givit oss ett alldeles speciellt uppdrag att utföra här i tiden. Vi är inte bättre än någon annan. Bara för att vi vägrar att delta i några som helst former av allians tror folk nämligen att vi anser oss vara bättre än andra. Men ingenting kan vara felaktigare.

— Däremot upplever vi att Gud har kallat oss att bana vägen för något som få i dagens kristenhet har fattat. Kristenheten styrs av ekonomiska lagar — inte andliga. Kursen är definitivt felaktig. Om detta är begynnelsen eller slutet av utvecklingen är av mindre betydelse, men kursen är felaktig. Vi tror Gud har andra vägar för ett fritt folk.

— Och sett ur historiskt perspektiv har detta upprepats åtskilliga gånger. Trots det har människan inte lärt sej utvecklingens skede. Bidragssystemet är rent livsfientligt, inte bara för en församling som helhet utan också för den enskilda individen. Ideologi kan ju knappast ens nämnas i sammanhang där man inte behöver kämpa något för att överleva. Vi behöver få lära oss att ta hand om oss själva, lösa våra egna och gruppens problem utan hjälp utifrån.

Kjell har tänkt igenom dom här sakerna noga. Han ser det som nödvändigt för dagens kristna att skaffa sig

kunskap inom alla dessa områden. Nöd-
vändigt för att kunna överleva och för
att kunna förverkliga bibelns ideal. Men
har han någon alternativ lösning? Om
församlingen ska vara ett idealsamhälle
i samhället, hur ska detta fungera rent
praktiskt?

— Vi har ju redan börjat på en väg
som är framkomlig. Jag tror vi kan

skapa våra egna arbetstillfällen genom
hantverk o.dyl. Barnen tar vi hand om
själva genom att undervisa dem i stor-
familjens beskyddande gemenskap. De
äldre syskonen ska också ha sin givna
plats där, liksom olika slags hjälpbe-
hövande. Bibeln talar om att ta hand
om moder- och faderlösa barn och
änkor i deras bedrövelse. Jag är helt

övertygad om att det betyder mer än att
ha en församlingsverksamhet i ordets
vanliga betydelse.

— Det finns också en social sida av
saken som vi har överlämnat åt sam-
hället att sköta om, vilket ju är helt
felaktigt. Vi ska kunna ta hand om var-
andra på alla områden. Bo tillsammans,
evangelisera tillsammans, skratta till-
sammans, gråta tillsammans, helt enkelt
vara människor tillsammans. Människor
ska kunna se det evangeliska budskapet
i vår vardagliga gemenskap.

Att bli frälst innebär ett uppbrott från den hospitaliserade miljö vi lever
i, säger Kjell Hägerman, evangelist på Gamla Bro i Stockholm. Kjell be-
rättar här hur han i den fostrande församlingsgemenskapen och i brott-
ningskamp med Ordet, alltmer fått upp ögonen för hur vilsegången män-
niskan egentligen är. Att bli frälst är att bli verklig människa, säger Kjell.

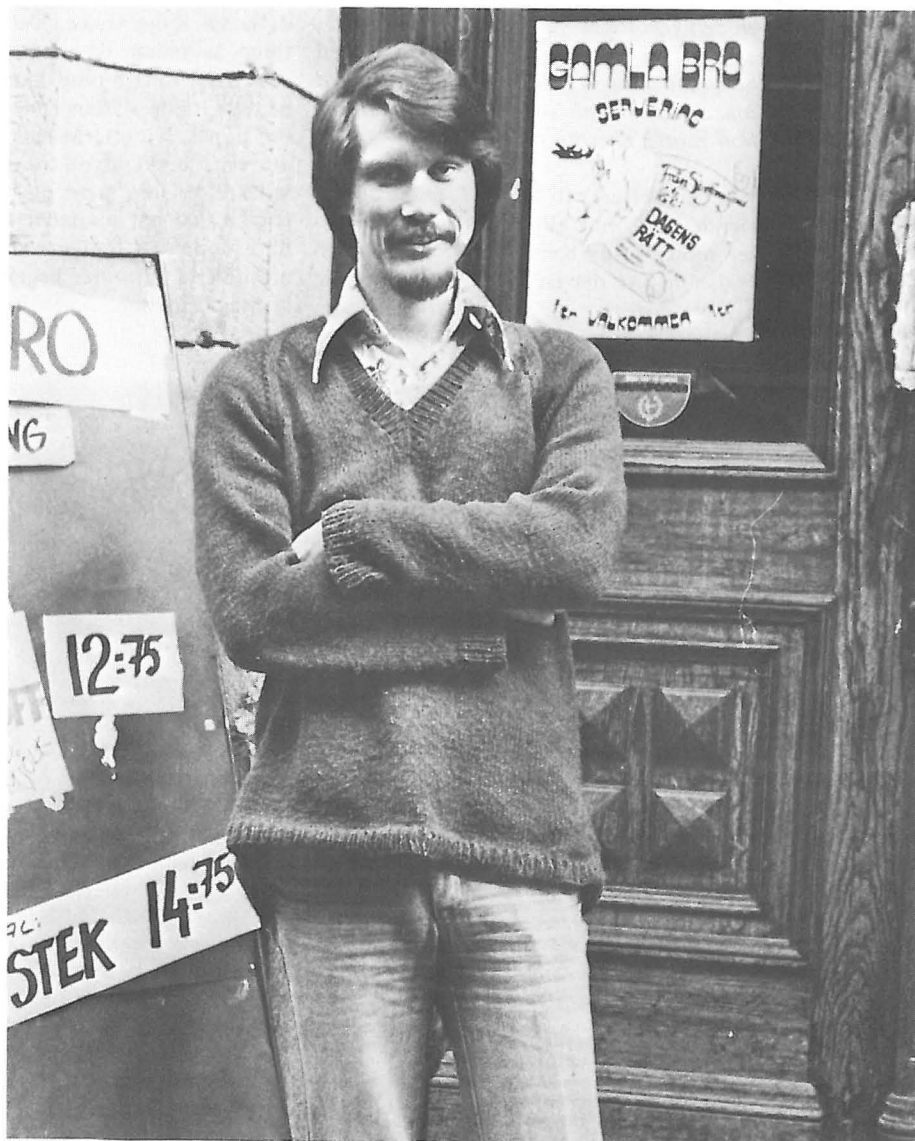
Av Maj-Christine Ögren

Vad är då själva drivkraften?

Men vad är det som driver dej att ta

bli verklig människa

Kjell Hägerman utanför Gamla Bro.

nya trossteg så gott som varje dag?
frågar vi Kjell slutligen.

— Till varje pris vill jag hem till Jesus,
det är det som är drivfjädern. Det räcker
inte med idealism, även om det är en
sida av saken. Men oavsett vad som sker
vill jag hem till Jesus. Detta faktum gör
att man ständigt bryter upp från alla
sammanhang. Jag tillhör inte den här
tiden utan evigheten och inom mej har
jag fått himmelrikets dynamiska kraft.
Jag går här som ett främmande element
och anden i mitt eget väsen drar och
sliter och vill egentligen bort från jorden
så fort som möjligt. Vi har en viktig
uppgift i tiden och det är enbart därför
Gud har satt oss här i sin gudomliga
plan.

— Det är oerhört viktigt att detta får
driva oss. Annars orkar vi inte med
kampen och striden och har vi inte den
grundläggande tron på Jesus som driver
oss tappar vi också det profetiska per-
spektivet ganska snart. Där måste vi
vara på alerten. Gud vill att vi ska se
längre och djupare än vad människor
vanligtvis gör. Han vill att vi ska se och
handla utifrån det vi ser. Då blir stor-
familjen, Pilgrimsskolan och alla andra
trosprojekt en naturlig del i våra liv.
Vi blir tvingade att bryta upp från sam-
hällets livssyn och ta tillbaka den mark
vi förlorat.

— Frälsningen innebär en helt ny
livsstil för den enskilde individen. Det
blir uppbrott från allt som är snett
och onaturligt. Frälsningen innebär
räddning för HELA människan. Men
den verkliga kampen börjar också. För
man upptäcker hur förstörd man är i sitt
sätt att tänka och handla.

Frälst och döpt till

■ Bibeln säger: "Genom en enda människa har SYNDEN kommit in i världen och genom synden döden; och så har döden kommit över alla människor, eftersom de alla hava syndat." (Rom. 5:12).

Människor står ofta undrande över det att varje människa måste bli frälst, trots att de själva levat ett ganska rättsskaffens liv, tycker de. Synd är dock något mycket mer än orättfärdiga gärningar; synd är djupast sett en inre drivkraft i människans natur, upprorisk mot Gud och som människan aldrig kan frigöra sig ifrån, hur mycket hon än anstränger sig. Människan är förlorad, därför att alla har syndat. ■ "Ty Guds vrede uppenbarar sig från himmelen över all ogudaktighet och orättfärdighet hos människor, som i orättfärdighet undertrycka sanningen." (Rom. 1:18).

Gud är dock rättfärdig och kan inte låta saken bero. Människan måste lida vad hon har förskyllt, och straffet är döden.

■ "Ty så älskade Gud världen, att han utgav sin enfödde Son, på det att var och en som tror på honom skall icke förgås, utan hava evigt liv." (Joh. 3:16).

"och de bliva rättfärdiggjorda utan förskyllan, av hans nåd, genom förlossningen i Kristus Jesus, honom som Gud har ställt fram såsom ett försoningsmedel genom tro, i hans blod." (Rom. 3:24, 25).

Gud älskade dock världen varför han också beredde en utväg för människan. Det kunde dock inte ske med mindre än att han måste sända sin egen Son hitned till denna jord, därför att inget annat offer var tillräckligt för att sona världens synd. Fastän han själv inte hade gjort någon synd, tog Jesus det straff som var avsett för människan, led döden för oss och försonade människan med Gud. Vad människan inte kunde åstadkomma genom egen kraft, det sker alltså nu av nåd genom tro utan gärningar.

■ "Vad skola vi göra?" frågade man apostlarna.

"Gören bättring (sinnesändring) och låten alla döpa eder i Jesu Kristi namn till edra synders förlåtelse", svarade Petrus. (Apg. 2:37, 38).

Att göra sinnesändring är första steget till frälsning. Sinnesändring är att gå ut från världen och känna sig övergiven av den, att avslöja sin synd, lämna den och följa Jesus.

■ "Ty om du med din mun bekänner Jesus vara Herre och ditt hjärta tror, att Gud har uppväckt honom från de döda, då bliver du frälst. Ty genom hjärtats tro bliver man rättfärdig, och genom munnens bekännelse bliver man frälst." (Rom. 10:9, 10).

Tron måste alltid åtföljas av gärning, och här är munnens bekännelse en synliggörelse av hjärtats tro, samtidigt som det också innebär början till människans frigörelse. Den som tagit steget fullt ut och anropat Jesu namn har verkligen fått uppleva ett personligt gudaingripande i sitt liv, hur tron förvandlats till erfarenhet och hon har kunnat börja tala om ett då och ett nu.

Gustaf Jillker

"Den som tror och bliver döpt, han skall bliva frälst." (Mark. 16:16.) Det som ett moment i nytestamentlig frälsningsupplevelse. Jesus lade stor vikt när han sände sina lärjungar att förkunna evangelium. "Gören bättring alla döpa eder i Jesu Kristi namn..." (Apg. 2:38.) Vi kan inte gå förbi dö-ning, den måste vara med.

Det är inte fråga om barnbegjutning, det är helt främmande för Guds ett dop, som betyder att neddoppa i vatten. Paulus talar om det i Rom. 6:3, begravning med Kristus, för att uppstå med honom och vandra i ett nytt vä- Förkasta inte Guds ord i detta avseende, utan tag det som det står. Se i detta steg, ty det ligger en rik välsignelse i denna handling.

"Ty eder gäller löftet och edra barn, jämväl alla dem som äro i fjärran, som Herren, vår Gud kallar. (Apg. 2:38, 39.)

Maj-Christine Ögren: DOPET – bekännelse både andevärld och människor

— Dopet var en högtidsdag för mej, berättar Maj-Christine, och mina ofrälsta kamrater som för första gången besökte en frikyrkolokal var mycket gripna.

Maj-Christine, idag en ung kristen med brinnande missionskallelse, var utbildad journalist och på väg in i karriären när hon mötte Kristus till frälsning.

När jag efter att ha levt många år i fiendskap mot allt vad kristendom heter mötte Jesus Kristus till befrielse och frälsning var det en självklarhet för mig att gå dopets väg. Det var ingen som

talade om det för mig. Jag berättade att jag måste. "Men du är ju döpt", pekade min mamma. Men för detta en löjlig tanke. Det som hände tjugo år sedan, då en präst ställde vatten på mitt huvud liknade jag något sätt de ställen i bibeln som handlar om dopet. Nu efteråt tackar jag att han beskyddade mig från villfarelser som råder när det gäller frågan. Ett par månader efter min dopning öppnades dopgraven och i den låg min ofrälsta kamrat begravd. Maj-Christine.

Kristus

ngår
letta
låten
san-
utan
mi en
i liv.
änen
ånga
ör

Det går inte att med ord beskriva den händelsen. Den var oändligt betydelsefull. Jag riktigt förnam hur jag inför andevärlden och inför människorna visade att nu var jag en himmelsk medborgare. "Synd och värld farväl för evigt, aldrig får du mig igen."

Men okunnig som jag var när det gällde allt religiöst "språk" höll jag på att få dändimpen när pastorn i början av dophögtiden helt framt förklarade att det var under stor glädje begravningsakten skulle äga rum. "Nu säger han väl fel ändå", tänkte jag i mitt stilla sinne. Men nu vet jag bättre. Dopet är en begravning, men också en underbar uppståndelse.

Så här efteråt kan jag inte låta bli att ställa mig denna fråga: Hur läser folk bibeln egentligen? Faktum är ju att man i Nya Testamentet gång på gång ställs inför konkreta situationer där människor kommer till tro och låter döpa sig. Jag vet att präster och barndopsförvarare har andra tolkningar. Men nog verkar dessa lite långsökta. Och som nyfrälst läser man bibeln rakt upp och ner (tack och lov) som det står. I varje fall gjorde jag det. Då kan man inte, hur man än

Forts. sid. 16

DOP PÅ SERGELSTORG, STOCKHOLM.

Därför lät jag döpa mig

"Dopet gav mig kraft att bekänna"

Det kristna dopet symboliserar en begravnings- och befrielseakt. Den gamla människan dör med Kristus för att uppstå i ett nytt väsende och för att tjäna i ett nytt sammanhang Kristi församling. Dopet är också en lydnadshandling och förutsätter att den som döps äger en personlig tro.

MOUSSA ABNA AISSA kommer från ett muhammedanskt land och hade vid sin omvändelse ingen kännedom om det kristna dopet. Vi ställde några frågor om varför han lät döpa sig.

— Du mötte Jesus till frälsning 1974. När blev det klart att du skulle döpa dig?

— Efter sedan jag blivit frälst.

— När jag tagit emot Jesus och accepterat honom som Herren i mitt liv var det helt naturligt att följa honom i allt. Även genom dopet.

— Det var ett stort beslut inför Gud. Det var som om min inre tro konkretiserades i dophandlingen. Jag upplevde också att bekräftelsekraften kom till mig. Jag kunde vittna om min erfarenhet.

— Du hade aldrig tidigare hört om dopet?

— Nej, aldrig.

— Hur behandlar Islam barnen?

— Som i judendomen upptas barnen i gemenskapen genom omskärelsen. Man blir muslim efter åtta dagar.

— Har du någon uppfattning om barndopet?

— En helt annan dopbild med ett förvrängt innehåll. Jag har mött araber som varit kristna och barndöpta och det är mycket svårt att tala med dem om troendodop. De ser barndopet som en garanti för himmelen. Där ligger väl felet hos själva förkunnelsen.

— När jag var nyomvänd talade många om att jag skulle döpa mig. Men det var speciellt ett bibelstudium med Arne Imsen som stämde in på min situation. Han talade om att Israels tåg över Röda havet som en bild på dopet. Vattnet var en gräns mellan det gamla och det nya.

— Och det upplevde jag mycket påtagligt efter mitt dop. Det var en gräns. Jag kom in i ett nytt sammanhang. En börda hade fallit av. Mitt samvete talade för att jag handlat riktigt. Det var en fantastisk dag.

— Kan du till sist nämna ett bibelord som styrker din tro särskilt?

— Markus 16:16. Men alla bibelord jag läst om dop handlar om dop på en personlig tro. Först kom förkunnelsen sedan kom tron och så handlingen, dvs dopet.

Den som tror och bliver döpt, han skall bliva frälst: men den som icke tror, han skall bliva fördömd.

Mark. 16:16

Jesus gjorde mig frisk!

Ett vittnesbörd från Elam Svahn

Jag vill icke tala något dömande om vanliga läkare. De gör så gott de kan. När det gäller operation, tar de i regel bort det sjuka organet, där så kan ske. Vår Överläkare Jesus, var dock med då människan skapades. Han känner alla kroppens in- och utvärtes delar och deras läge. Varje nerv känner han till. När ett organ blir sjukt, tar Överläkaren Jesus bort sjukdomen ur organet, och organet är kvar, vid prima hälsa och på sin plats, fyllande sin uppgift. Rekommenderas!

Itvå dagar och en natt låg jag ensam och var svårt sjuk. Alla tecken visade på att det

var blindtarmsinflammation. Jag kände alla symtom väl. Andra dagen kunde jag icke lyfta mitt huvud från kudden. Ingen i huset där jag bodde, frågade efter den galne Pingstvännen.

På eftermiddagen den andra dagen kom någon förbi på väg till kvällsmötet i Gilead, där jag brukade tjäna. Så fick jag sända bud om att församlingen skulle komma ihåg mig i förbön.

På kvällen när Svenhard, som brukade predika Guds ord, fick höra hur allvarligt det var, tog han oljeflaskan och skyndade hem till mig. Jag kände ihållande svåra smärtor.

Då Svenhard kom in på gården, blev det fart på husets folk. De skyndade ut och ropade: "Pingstprästen kommer! Nu blir det bön igen! Vi har inte sett honom på några dagar. Han är säkert sjuk, den stackars mannen. Vi får be Andersson, husvärden, få honom till sjukhus."

Diskussionens vågor svallade högt. Jag fick nästa dag höra hur alltsammans hade gått till av husvärden. Därför kan jag veta, hur det var ute på gården.

Jag låg med kläderna på, då Svenhard kom in. Husvärden, hans fru och en del av husets folk följde med in i rummet. Andra var i trappan och resten stod ute på gården.

Husvärden sa: "Så, så, så, nu skall Svahn komma till sjukhus, så får han så bra."

Svenhard svarade: "Vi föraktar inga läkare, men vi skall bedja."

Då gick den första och enda bullertinen om mitt hälsotillstånd ut till det väntande folket. De som var i rummet ropade till dem i trappan: "Det blir bön, fastän han är så sjuk!" De i trappan förde bulletinen vidare ut till dem på gården.

Svenhard tog fram oljeflaskan och sade: "Vi skall bedja Gud göra Svahn frisk."

Husvärdens fru satte sig på kanten av

min bädd och ropade: "Gud kan inte, det är omöjligt!"

Då kom trons Ande till min hjälp. Hon hade sagt att Gud inte kunde. Det var en anklagelse mot Gud, och nu visste jag att Gud inte kunde låta bli att göra mig frisk. Jag skrek: "Ut härifrån allesammans! Vi skall låta Jesus bota mig!"

Folket flydde ut med fart. Värddinnan ropade till sin man: "Oskar, du får springa upp och ringa ambulansen!"

Han skyndade upp för att ringa efter ambulansen. Allt folket var på gården för att se mig bäras ut. Klockan var över sju. Svenhard skulle vara på möte klockan åtta. Det skulle jag ock.

Svenhard tog och smorde mig med olja i Herrens namn, lade händerna på mig, en ström gick igenom, och så var jag uppe och letade efter mina skor. Jag fick på mig dem och en rock, och med bibeln under armen bar det iväg. På gården flydde folket in i sina respektive trappuppgångar, när Svenhard och jag kom ut och skyndade till mötet. Där vittnade vi båda om vad Herren gjort, om att Jesus hade kommit fortare än ambulansen.

Husets folk var av världen. De kunde ju icke förstå, vad som hänt. De menade väl. Man får förstå att de reagerade som de gjorde. De kunde ej förstå, att det var djävulen som mobiliserat dem att söka hindra det hela. Dagen efter kom husvärden in och berättade hur det varit på gården. Jag förklarade en del om frälsning och Guds underbara nåd. Husvärden sade, att han hade druckit in frälsningen med modersmjölken. Intet ont om modersmjölk, men den duger icke som inträde i Härligheten. Jesu blod är fribiljett för såväl resan som inträdet. Ära vare Jesus.

Elam Svahn

Gertrud Karlsson

Plötsligt fick också jag leva ett liv utan sprit och lugnande medel

Aldrig kommer jag att glömma den dag då jag av nåd fick lämna mitt gamla liv i dopets grav. Jag fick gå ifrån döden till livet. Jag fick komma in i livets verklighet.

Plötsligt fick jag leva ett liv utan sprit och lugnande medel och ett ständigt jagande liv. Jag var fri ifrån världens slaveri. Nu lever icke längre jag, utan Kristus lever i mig!

Det största av allt är att vandringen med Jesus håller än idag.

Jag har fått en ny Herre, som bestämmer över mig. Jesus lär och agar mig på den här jordevandringen. Fullärd blir jag aldrig här, men en dag skall den jordiska kropps-

hyddan utbytas mot en himmelsk. Då är jag fullärd och då får jag se min räddare som han är.

Du kanske har provat allt vad den här världen har att bjuda, men det finns en som väntar på dig med. Det är Jesus syndarens bästa vän. Lämna dig själv till honom. Du behöver honom och han behöver dig. Det är en mening med varje människoliv. Vi är räknade av honom. Så lev ut livet med Jesus!

"Kom till Golgata, du trötta själ . . . det finns ännu rum för dig . . ."

Jag sökte — och fann

— Jag hörde till den sortens människor som slukade veckotidningarnas religiösa utbud, berättar Britt Viklund, som kom från Kramfors till Stockholm.

— Jag läste allt. Om kändisarnas vittnesbörd och erfarenheter av det övernaturliga, om yoga och t o m om flygande tefat i mitt sökande efter den Skapare jag förstod måste finnas. Men överallt mötte jag något svävande och ovisst. Det var en fruktansvärt falsk värld.

— Nu har jag funnit vissheten och tron. Och tänk att himmelens Gud har något så underbart i beredskap för oss människor.

— Det är det vi måste ut och berätta för alla människor säger Britt som är med i arbetet på Gamla Bro i Stockholm och bor i storfamilj utanför stan.

Britt var en av de många nyinflyttade ungdomar som så lätt blir ensamma och bortglömda i en storstad. Hon kom från Kramfors till Stockholm för att få jobb och träffa nya människor.

— Men jag blev ganska snart både ensam och isolerad, berättar Britt. Kanske mest beroende på min läggning. Hade svårt att slå mig fram och få kontakt med folk.

— Så jag sökte mig in i veckotidningarnas falska värld. Jag är nog lite av dag-

drömmare också, kunde gå omkring flera timmar och strosa på de stora varuhusen eller ute på stan.

— Nu, när man tänker efter, är det egentligen kusligt hur affärsmännen utnyttjar ens ensamhet och alla de tankar som följer på ensamheten. Jag var mycket nyfiken på religionen, läste allt jag kom över om det övernaturliga, astrologi, klärvojans, yoga ja t. o. m. om flygande tefat, i mitt sökande efter den Skapare jag förstod skulle finnas. Jag upptäckte att vecko-

tidningarna specialiserat sig på olika former av utbud. En del hade följetonger eller vittnesbörd med sådana som träffat de döda, andra har upphöjt t. ex. bantning eller hälsokost till en slags religion. Nu när jag funnit full trosvisshet ser jag hur svävande och ovisst allting var, trots att man anlitade kändisar eller toppfigurer av olika slag som trädde fram och vittnade om sina möten med den okända världen.

— En dag när jag var ute på sta'n stod Maranatasångarna mitt på Sergels torg. Det som slog mig var den oerhörda trosvisshet och glädje de utstrålade. Jag köpte en tidning som de sålde från ett stort bokbord och det var egentligen ett par artiklar i Midnattsropet som grep tag i mig. En handlade om en familj som brutit upp och gått in i en storfamilj. Så var det en intervju med en frälst flicka som gav mig många svar — och det var just det jag sökte.

Glädje och allvar

— Jag följde med till Gamla Bro där det var väckelsemöte på kvällen. Satte mig längst bak för att vara nära dörren och fort komma ut.

Som jag satt där upplevde jag att det stämde på något vis, både atmosfären och det som sades hörde ihop. Det var både glädje och allvar. Och när någon kom och frågade om jag ville ha förbön kändes det helt naturligt att följa med fram. Men minnet från den söndagskvällen är att jag mest var omtumlad.

— Nästa söndag var det annorlunda. Jag blev både döpt och andedöpt samma kväll. Tänk att himmelens Gud har något så underbart i beredskap för oss människor.

— Nu har jag också flyttat in i en av storfamiljerna här i Stockholm. När man blir frälst kommer man ju även in i svårigheter och tvivel. Man kommer ofta in i konflikter med omvärlden därför att man blir så förvandlad. I storfamiljen kan vi ju hjälpa varandra på ett bättre sätt.

Kanske var det just storfamiljstanken som fick mig att stanna upp. Jag tyckte det var ett starkt vittnesbörd och det stämde in på den kristendom jag läste om i bibeln.

— Men nu måste vi ut — säger Britt till sist — vi som blivit befriade i Jesu namn måste vara med och befria andra. Jag tror mycket på litteraturmissionen som medel. Många lever som jag i veckotidningarnas förljugna värld. Söker i det tysta. Vi måste försöka nå dem med det skrivna och upplevda ordet som ett bevis på att Herren själv står bakom och att han själv är tillvarons mening.

Gunnar Karlsson:

"Jesus gav mig människovärde"

Med en brokig och dramatisk bakgrund som brottsling och fängelsekund i flera omgångar fick Gunnar Karlsson möta Jesus till frälsning i ett andemättat maranatomöte i Falköping på 60-talet. Han blev ett levande bevis på att Jesus kan resa upp den fallne och återge

människovärdet till den som samhället stött ut.

Nu vill Gunnar genom sitt vittnesbörd bli andra till frälsning. Han är aktiv i själavinnande och själavårdande uppgifter på Gamla Bro i Stockholms city.

Gunnar Karlsson har stor erfarenhet av en cellfänges liv. Han har suttit månader i rannsaktionshäkten, avtjänat årslånga straff i olika fängelser och vårdats på öppna anstalter.

När så Gunnar berättar om hur det gick till när han blev frälst tycker man nästan det låter löjligt enkelt. Men tänk vilken effekt! Det ingen människa kunde åstadkomma det bara skedde i ett nu! Så här berättar Gunnar själv om vad som hände:

"Strax efter det jag kommit ut från mitt sista fängelsestraff, kom jag in på ett Maranatomöte i Falköping. Där greps mitt hjärta genast av den ande och kärlek som var rådande. Trots att jag ibland var onykter och kanske inte så trevlig kommer jag ihåg hur vaktmästaren kärleksfullt kramade om mej och jag förstod att dessa människor även hade kärlek till den djupt sjunkne.

Jag gick på möte efter möte. För varje gång kände jag hur syndabördan blev allt tyngre. Han hade dock inte mod att bryta med synden och böja mej vid korset.

Fick jubla och sjunga

En kväll när jag varit på möte, fortsätter Gunnar, bad jag till Gud "Nu får du ta hand om mej och leda mej! Är det Din mening att jag ska bli frälst så får du leda mej fram."

En vecka senare åkte en kamrat och

jag in till Falköping. Vi var på systembolaget och köpte några flaskor sprit för att ordna en fest. Det blev dock inte en fest som jag räknat med. Gud hade en annan plan. När vi skulle gå förbi Sion-lokalen där Maranatavännerna hade sina möten var det som om någon tog tag i min hand och drog mej med. Rätt som det var stod jag inne i lokalen där mötet strax skulle börja. Jag var något spritpåverkad, men det hade jag varit många gånger förr på mötena. Denna gången

verkade det som om jag inte hade något att säga till om. Gud hade hört min bön och tagit mina ord på allvar. När jag böjde mej vid korset skedde ett under i mitt liv. Jesus flyttade in i mitt liv och jag blev både nykter och löst från satans band och bojor. Redan samma kväll stod jag och sjöng bland den jublande sångarskaran. I samma möte fick jag också vittna för mina kamrater om en härlig frälsning."

Gud hörde mitt nödrop

Idag finns Peder på Maranatas evangelisationscenter Gamla Bro i Stockholm. Där hjälper han till i det dagliga arbetet. Och hela tiden står han beredd att rycka in för att hjälpa någon behövande.

Peder Blom kom till Stockholm från Ludvika som 17-åring med många förhoppningar på framtiden. Han hamnade dock ganska snart i en ond cirkel. Och den cirkeln kom han inte ur förrän den dag han mötte Jesus till frälsning.

Ett vittnesbörd av Harry Norberg, Norsjö

Jag skall berätta något om mitt liv. Förr levde jag i synd och nattsvart mörker. Men Jesus fann mig och förvandlade allt.

Jag tror att Gud tänkt ut en mening i allt. Han låter oss ej frestas över vår förmåga om vi med krossade hjärtan öppnar oss för honom. Därför fann han mig däruppe i Norsjö till slut.

Det började under min skoltid 1927-1932. Det fanns inga psykologer på den tiden och det gjorde det inte ända fram till 1954. Det året åkte jag till Umeå sjukhus och fick insulinbehandling med sprutor i ryggen för nervös depression under 3 månader.

Jag återvände hem till min fostermor som kämpade tappert för mig. Det har blivit mer och mer levande för mig vilket arbete hon utförde och hur tungt och strävsamt hon arbetade dag och natt för att hålla ihop allt. Det fick några prövosamma men ändå lyckliga år innan jag på nytt blev sjuk i samma psykiska nervsammanbrott. Jag bröts totalt ner. Att arbeta och försörja mig själv klarade jag inte av.

Människorna jag var inackorderad hos hjälpte mig så att jag fick pension. Det var omkring 1970 och två år där-efter blev jag frälst.

Dessförinnan hade jag börjat gå i kyrkan. Men allt var så hopplöst mörkt. Jag såg bara ett evigt helvete och en evig pina i den brinnande sjön. Då kom Jesus och hjälpte och jag blev härligt frälst. Nu tror jag på Gud som har gjort och gör stora under i mitt liv.

Jag kan inte gå till mina medmänni-

Jesus lyfte mig ur depressionen

skor och i detalj omtala mina synder. Men till Jesus Kristus kan jag gå. Han har ett öppet hjärta som ömmar för den arme fången i syndens natt.

Människobarn, sök Jesus Kristus innan du uppsöker läkare eller psykiatriker. De är ej att förakta, men för Je-

sus Kristus kan du och jag bekänna våra allra grövsta synder ty han förstår oss bättre än en människa.

Dessa ord som jag här skriver är ej lätta att till fullo förstå, men för Gud är allting möjligt. Vart skall du ta vägen, du människa, om inte till Jesus Kristus.

Peder Blom, Stockholm

Mesta tiden fördrev jag på ungdomsgården. Och efter en tid startade vi en popgrupp som åkte runt på ungdomsgårdarna i Stockholm och spelade.

— Vi började litet smått med brass. . . Vi hade nog brasset under kontroll. Men det gav en djupare dimension åt musiken. Vi spelade med bättre inlevelse.

— En gång experimenterade vi med LSD — det var inne då. Men efter den trippen bl.a. blev jag fruktansvärt rädd. Jag ropade till Gud eller "något", vem som helst, om hjälp. Den upplevelsen bevisade för mig att det fanns ett helvete.

— Och Gud hörde mitt nödrop. Några dagar efteråt ringde en kompis

från Dalarna och undrade om jag ville följa med på möte.

— Vi gick till ett Maranatomöte i Blå Salen. Det räckte. Och det hade räckt att bara se min kompis som var nyfrälst och totalt förvandlad. Vi kom senare ut till Johannelund och några möten efteråt böjde jag mig för Jesus. Jag blev döpt och andedöpt. Det var fantastiskt.

— Men jag kan inte säga att jag upplevde en s.k. jordskredsfrälsning. Allt gick ganska lugnt till. Det var de dagliga bönestunderna med storfamiljen inför Guds Ord som förändrade mig. Vi samlades varje dag. Det blev min räddning. I den gemenskapen förvandlades jag inifrån.

— Jag hade nyss slutat skolan, berättar Peder. Det var ganska ont om arbete men jag fick börja som byggjobbare.

VAD SKER EFTER DÖDEN?

Gunno Anderzon

forts. fr. sid. 11

Vart går den som dör i tron på Jesus Kristus? Bibeln har ett konkret svar. Enligt Lukas 16: 11—31 är dödsriket uppdelat i två avdelningar och skilda ifrån varandra med ett befäst svalg. Det är omöjligt att ta sig från den ena avdelningen till den andra. Den ena avdelningen är pinorummet och den andra är Abrahams sköte. Härskaren i båda avdelningarna är Döden.

När Jesus dog på Golgata besegrade han Döden och satan. Dödsriket och Döden kunde inte behålla Jesus, därför att Döden hade inte någon inteckning i honom. Inteckning i människorna har Döden endast genom synden. Jesus var utan synd. Döden kom då i födslovåndor, och Jesus föddes ut ur dödsriket såsom den förstfödde ifrån de döda. Men Jesus gick inte ensam ut ur dödsriket, utan Gamla Testamentets heliga följde honom, därför att Jesus hade tagit nycklarna till Döden och dödsriket ur satans hand. Jesus kunde således säga till rövaren på korset: "I dag skall du vara med mig i paradiset." Luk. 23: 43.

Att vara i paradiset innebär att vänta på uppståndelsens morgon. Detta är den för-

sta uppståndelsen, de rättfärdigas uppståndelse. Upp. 20: 4—6, 1 Tess. 4: 16—18, 1 Kor. 15: 23—26.

Den första uppståndelsen, förvandlingen och uppräckandet sker i ett nu. 1 Kor. 15: 50—52. Detta uttryck "i ett nu", betyder ingenting mindre, än att det sker på odelbar tid. Detta fantastiska under som vi upplever så nära i tiden, innebär att ett kommandorop, en överängels röst och en Guds basun skall ljuda. Då skall samma uppståndelsekraft som verkade i Kristus också uppväcka den som dött i tron på Jesus. De levande troende skall då förvandlas, och överklädas härlighetskroppen. Dessa båda grupper skall då ryckas upp i luften, Herren till mötes. Då skall vi få se Jesus som Han är, och då skall Lammets bröllop firas i himmelen.

Den andra och allmänna uppståndelsen sker efter de tusen åren vid domen inför den stora vita tronen. Då skall var och en bli dömd efter sina gärningar, och den som då inte finns skriven i Livets bok, skall kastas i den brinnande sjön, det är den andra döden.

försöker, få barndopet försvarbart. Varför skall vi människor alltid förvränga Guds eget ord?

Vilken högtidsdag det var för mig när jag iklädd den vita högtidsdräkten klev ner i den öppna dopgraven. Det var som om himmelen höll andan, om jag får uttrycka det så. Mina kamrater, för många var det första gången de satte sin fot i en frikyrkolokal var gripna till tårar. Detta representerade en renhet som var annorlunda än den i världen. Jag hade beslutat mig för att följa Jesus, kosta vad det kosta ville. Och detta var det första viktiga steget på trons väg.

Gode Gud, låt många människor komma till insikt om betydelsen, ja, nödvändigheten av att gå dopets välsignade väg. Det är bönen jag har i mitt hjärta. Nu för tiden är det tydligen inte så noga med sådana "detaljer" som dop med flera bibliska sanningar. Men låt oss kämpa för Guds eget uttalade ord.

Till sist säger broder Petrus i Apostlagärningarna 2:38 efter en riktig väckelsepredikan: "Gören bättring och låten alla döpa eder i Jesu Kristi namn till edra synders förlåtelse, så skolen I såsom gåva undfå den helige Ande."

MAJ-CHRISTINE ÖGREN

Forts. fr. sid. 4

väsentlig fråga om profiten. Många gånger har det beklagligtvis ordnats så i de kristna sammanhangen, att penningen blivit något av ett maktmedel, som öppnat vägen till taburetterna och maktpositionerna. Att världen uppfattat kristendomen såsom en bundsförvant till kapitalismen är väl därför inget att förvåna sig över. Penningen har alltför ofta blivit ett maktmedel som utrustat kyrkorna och samfunden med ett förtryckets vapen.

Frågan är då om det finns något i bibeln som tar upp dessa detaljer. Bibeln är nu inget samhällsprogram, men jag hävdar dock att bibeln är ett livsprogram, och att den har ett församlingsprogram. Samhället kan aldrig leva ett församningsliv, men

däremot kan församlingen bli ett idealsamhälle. Annars finns det ju ingen mening med sådana uttryck av Jesus som att "I ären världens ljus". Det måste väl handla om något annat än fromma attityder, att gå till kyrkan ett visst antal gånger i veckan eller att lägga tionde i offerboxen. Det kan väl heller inte handla om att de kristna skall åtaga sig att ta de folk-moraliska frågorna på entreprenad och mena sig representera någon högre sorts moral. Visserligen är samhället demoraliserat, men det finns ingenting som är så demoraliserat som kyrkorna. Där har sekulariseringsprocessen gått så långt att individen utmönstrats för längesedan och ersatts av institutionerna.

När Jesus sa: "I ären jordens salt" me-

nade han väl inte att vi skulle gå omkring och peka finger på alla mänskliga kadaver, som vi ser i vår omgivning, på alla dåliga regeringsledamöter och på alla minder-värdiga kommunalpolitiker. En del tror att allting blir bra, om man bara tar avstånd från ett visst program men samtidigt skapar ett likadant program fast med ett negativt förtecken. Därmed menar man sig ha åstadkommit någonting: man har i alla fall vänt sig emot någonting. Jag tror dock inte att det är någon lösning. Vad jag tror på är det personliga föredömet. Det vi får göra är att själva gå in under försakelsens villkor och se till att först och främst de människor som lever i vår omedelbara närhet får den hjälp de behöver.

Midnattsropet

VÄCKELSEKRISTEN FRONT

Utkommer var tredje vecka.

Ansvarig utgivare: Arne Imsen.

I redaktionen: Lars O Andersson, Gustaf Jilker, Stina Fridolfsson, Per-Arne Imsen. Prenumerationspriset är: Helår 45:—, Halvår 23:—, Kvartal 12:—, Lösnummer 3:—. Till Finland, Norge och Danmark är priset detsamma som i Sverige.

Tidningen tillämpar "rullande abonnemang". D.v.s. pren. gäller tills uppsägning sker.

Meddelande om adressändring måste göras senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens exp. eller på postens adressförändringsblankett.

Redaktionen tar med tacksamhet emot bidrag: vittnesbörd, rapporter om Guds verk etc.

MIDNATTSROPET
Box 344, 101 24 Stockholm
Tel. 08/23 52 30
Postgiro: 57 16 20 -4

MARANATAFÖRSAMLINGEN
Box 344, 101 24 Stockholm
Tel. 08/23 52 30
Postgiro: 44 10 05 -6

GAMLA BRO, servering
PILGRIMSBODEN
PILGRIMSHEM, gästtrum
KLARA TONER, bok- och musikaffär
Gamla Brogatan 27, Stockholm
Postadress: Box 344
101 24 Stockholm
Tel. (växel) 08/23 52 30

Ett ord på vägen...
Tel. 08/21 55 87
(automatisk tele-svarare)

Original: Pilgrim Press, Örebro
Tryck: Welins Tryckeri AB, Örebro 1978

forts. fr. sid. 2

Utan att känna Jesus Kristus som befriare och frälsare är människan hopplöst förlorad. Men hur skall hon kunna få en rätt kunskap om Jesus? Hur skall människor kunna omfatta frälsningens väg till kunskap om Gud.

Vi tror på Jesus säger vi kanske. Lugnt och tryggt sitter vi inne med ett budskap som kan rädda många människor. Men sen då? Menar vi det? Artiga fraser och välmenande ord kan väl inte frälsa någon. Trygghet, säkerhet och komfort är nog inte något man kan uppleva själv, medan man sitter och ser hur människor går under. Är människor på väg att gå förlorade måste vi göra det klart för dem. De måste i alla fall ha hört budskapet. Sen får de själva ta ställning.

MEN IDAG ÄR FRÄLSNINGENS DAG. Du kan bli frälst, försonad med Gud, bli född på nytt och bli en ny skapelse i Kristus Jesus. Det finns faktiskt ett positivt budskap om räddning som ännu kan nå dig. Du är en evighetsvarelse, skapad till att leva i Guds gemenskap. Det finns en räddning, *men bara en väg*, för att

uppnå den. Genom Jesus Kristus kan du finna vägen till Gud och bli FRÄLST.

— Ty såsom det skedde på Noas tid, så skall det ske vid Människosonens tillkommelse. Såsom människorna levde på den tiden, före floden: de äto och drucko, män togo sig hustrur och hustrur gavs åt män, ända till den dag, då Noa gick in i arken; och de visste av intet, förrän floden kom och tog dem allesammans bort — så skall det ske vid Människosonens tillkommelse. (Matt. 24—37—39)

Såsom det skedde på Noas tid. . . Parallellerna är många. En hög kultur och människor levde som vanligt, köpte sålde etc. Kort sagt: det var väl inte något särskilt med den tiden? Eller var det?

För den generation som levde då, fanns det bara en möjlighet till räddning. Att gå in i den ark som Noa hade byggt.

Inte många hörsammade då kallelsen till räddning. Det var åtta personer, säger bibeln.

Jesus Kristus kommer för att hämta dem som tror på honom. Att Jesus kommer snart tror vi på och därför är det inte så viktigt att de år vi har kvar ha det så bekvämt och bra som möjligt. Alla resurser måste sättas in för att *människor*

skall få veta. De måste få veta hur de skall bereda sig att möta Jesus.

— Den nuvarande världsordningen går emot sitt slut. . .

Men fortfarande kan du bli frälst.

TY VAR OCH EN SOM ÅKALLAR HERRENS NAMN, HAN SKALL VARDA FRÄLST!

ULLA NÄSHOLM

Vid besök i huvudsta'n står

PILGRIMSHEM

ALLTID ÖPPET

*Trivsamma och billiga rum
mitt i centrum.*

Cafeteria - fyndshop - läsrum

Kristen regi.

Gamla Brogatan 27

Tel. 08/23 52 30

DET GÄLLER DEJ!

FRÄLST eller FÖRLORAD- HIMMEL eller HELVETE?

'Alla hava syndat och äro i saknad av härligheten från Gud' (Rom. 3:23)

VAD SKALL DU GÖRA FÖR ATT BLI FRÄLST?

Bekänn din Din synd (1 Joh. 1:9) — Tro på Jesus (Apg. 16:31) Han har burit din synd och dess straff (1 Pet. 3:18) — Åkalla Hans namn (Apg. 2:21)

VAD SKALL DU GÖRA FÖR ATT GÅ EVIGT FÖRLORAD?

Ingenting — fortsatt bara som hittills — skjut undan tanken på döden och evigheten — lev vidare utan Jesus Kristus.

När kan du bli frälst — IDAG är frälsningens dag

NYA EVANGELISATIONSKASSETTER

VÄCKELSESÅNGER och APPELLER

KB 80702

JUBEL- o. SKÖRDEFESTEN
I TÄLTMÖTESFINALEN,
STOCKHOLM 1978.

Sida A

1. Tack Guds lamm
2. Jesus har satt mig fri
3. Låt mig vandra nära dig
4. Halleluja, halleluja
5. Jag har en vän
6. Ett härligt möte
7. Jag vill evigt prisa
8. En sådd är vårt liv

Sida B

1. Vi får se hans ansikte
2. Jag önskar att se Jesus
3. Tala Gud
4. Skall det bli några stjärnor
5. Börja om än en gång
6. Halleluja, halleluja/
Där kärlek finns

KB 70520

FÖRSAMLINGS- o. SOLOSÅNG
MED VÄCKELSEATMOSFÄR.

Sida A

1. Mitt hjärtas sång
2. Hans kärlek är gränslös
3. Jesus jag har hört
4. Att vara din/Det urgamla kors.

Sida B

1. Till en stad
2. Vi äro kämpar
3. Dagarna fly
4. Säg har jag räddat någon

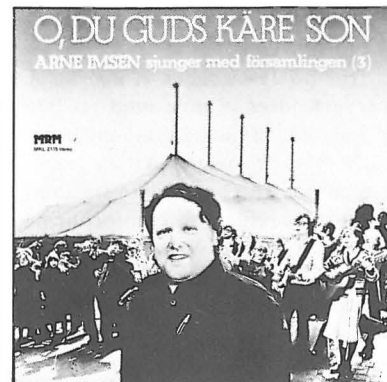
Sång av ARNE IMSEN o.
CHRISTINA IMSEN samt
Maranataförs. sångare.

Ovanstående kassettband kostar 18:—/st
(inkl. moms)

MRM Järntorgsg 7, 703 61 Örebro
019/12 24 24

NY LP/Kassett

MRL 2115 Stereo

ARNE IMSEN sjunger med församlingen (3)

SIDA A

1. O, DU GUDS KÄRE SON
4.47. Th. O. Lowe - H.M. Bradley
2. GYLLNE MORGON
2.17. G.F.
3. STÄDSE PÅ SION JAG TÄNKER
4.25. T.B. Barratt
4. GIV JESUS ALL MAKT OCH ALL ÄRA
3.19. Aage Samuelsen
5. MER, MERA AV JESUS
3.39. Eliza E. Hewitt

SIDA B

1. FADER VÅR
4.48. Egon Zandelin
2. JAG ÖNSKAR ATT SE JESUS
FÖRST AV ALLT
3.52. John W. Peterson
3. LJUVLIGT OCH KÄRLEKSFULLT
1.39. William L. Thompson
4. BLOTT EN DAG
5.19. Lina Sandell
5. HAN ÄR ALLT FÖR MIG/JAG HAR EN VÄN
2.25. Okänd förf./D.W. Spain-Young

LP-skiva/kassettband
kostar 35:— kr pr st

Sänd mig mot postförskott

.....st LP MRL 2115

.....st Kassettband KB 115

Namn _____

Adress _____

Postnr/adress _____

MRM

Järntorgsg 7, 703 61 Örebro
019/12 24 24

PROV- prenumerera på Midnattsropet

- till Dej själv
- till någon annan

5 nummer för en tia

(Ordinarie pris 15:— kr.)

Klipp ur Midnattsropet:

...människan. Gud tar ju inte sin Ande bort ifrån jorden, utan människan kommer att få bönesvar med tecken och under samtidigt som hon förbannar. Hon kommer då att befinna sig i den ställningen, att hon accepterar Jesus som sin Frälsare men inte som sin Herre. Hon blir kliven och kommer att visa upp många ansikten.

— Civilisationen kommer att sluka den andevåg som kommer. Det kommer att prägla samhället, politiken, fackföreningsrörelsen och skolorna. Nu är nämligen tiden inne för den stora jämlikhetsvågen. Då kommer fackföreningsmötena att se ut som väckelsemöten, och det kommer att inträffa helbräddagörelser även i facket.

Arne Imsen, MR 4/74

Litanifloden

Jag påstår: Israel kommer att "erövrar" södra Libanon upp till Litani-floden. Det finns flera orsaker att jag säger så. Det första skälet är att Israel vill ha en säker gräns norrut, för sina

Gunno Andersson, MR 15-16/77

Amerikas betydelse skall undan för undan reduceras. Det är nämligen Europas Förenta Stater, länderna kring Medelhavet, som skall ha huvudrollen i den sista konflikten, och det är denna federation, som skall föda fram Antikrist. Hit hör England, Belgien, Frankrike, Spanien, Portugal, Schweiz, Italien, Jugoslavien, Bulgarien, Grekland, Turkiet. Så småningom också Egypten.

Arne Imsen, MR 23-24/73

KRIG • FRED TERRORISM MILJÖFÖRSTÖRING

Vad händer i världen och i Sverige?

Vad är det som sker i det som synes ske?

Vad säger bibelns profetior?

Nu behövs profetrösten Midnattsropet.

EGEN:

- ☐ Jag vill provprenumerera på tidningen Midnattsropet 5 nr framåt, för 10:— kr.
☐ Jag bifogar 10:— kr ☐ Sänd inbetaln.kort

Namn: _____

Bostad: _____

Postnr/postadr: _____

Tel: _____ / _____

GÅVA:

- ☐ Jag vill provprenumerera till:

Namn: _____

Bostad: _____

Postnr/adr: _____

Tel: _____ / _____

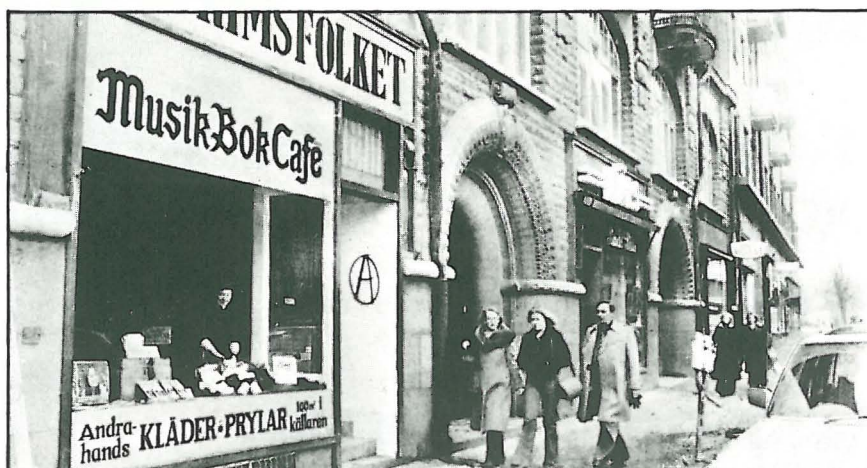
Debetera mig: _ Namn: _____ Bostad: _____ Postnr/adr: _____

Orderadress: MIDNATTSROPET, Box 344, 101 24 Stockholm. Tel. 08/235 230

För evangelisk musik och litteratur

● NYKÖPING Blommenhof

611 00 NYKÖPING
Tel. 0155/883 53

● ÖREBRO

Järntorgsgatan 7, 703 61 Örebro
Tel. 019/12 24 24, 14 84 35

● LIDKÖPING KLARA TONER

Skaragatan 10
Tel. 0510/282 17

● KARLSTAD

FRIDSFOLKET
V:a Kanalgatan 3
652 24 KARLSTAD
Tel. 054/18 47 70

● STOCKHOLM KLARA TONER

G: la Brog. 27
Stockholm T -Centralen
Tel. 08/23 52 30

● NORSJÖ

Bokcafeet
Åkargatan 1
930 60 NORSJÖ
Tel. 0918/109 49

● LINDESBERG

Linde Bok- och
Pappershandel
Kristinavägen 25
Tel. 0581/103 21